

MITEN MEIDÄN OLISI UDELLEENJÄRJESTETTÄVÄ TYÖLÄIS- JA TALONPOIKAISINSPEKTIO

(EHDOTELMA PUOLUEEN XII EDUSTAJAKOKOUKSELLE) 148

Työläis- ja talonpoikaisinspektio (TTI) on meille epäilemättä tavattoman vaikea pulma, eikä tätä pulmaa ole vielä tähän mennessä saatu ratkaistuksi. Mielestäni ne toverit, jotka ratkaisevat kysymyksen kiistämällä Työläis- ja talonpoikaisinspektion hyödyllisyyden ja tarpeellisuuden, ovat väärässä. Mutta en kiistä myöskään sitä, että valtiokoneistomme ja sen parantaminen on sangen vaikea, mutta samalla tavattoman ajankohtainen kysymys, jota ei ole vielä läheskään ratkaistu.

Ulkoasiain kansankomissariaattia lukuunottamatta valtiokoneistomme on suurimmalta osaltaan entisyyden perua ja jossain määrin tuntuja muutoksia siinä on tehty vähiten. Siihen on vain siloiteltu hieman pintaväriä, mutta muussa suhteessa se on mitä tyypillisin vanha jäännös vanhasta valtiokoneistostamme. Ja nyt, löytääksemme keinoon, jolla sen voisi toden teolla uusia, meidän on mielestäni turvauduttava kansalaissotamme antamaan kokemukseen.

Millä tavalla me menettelimme kansalaissodan vaarallimpina hetkinä?

Me keskitimme parhaat puoluevoimamme Punaiseen Armeijaan; me mobilisoimme parhaat työläisemme; ryhdyimme etsimään uusia voimia sieltä, missä ovat diktatuurimme syvimvät juuret.

Vakaumukseni on se, että meidän on samalta suunnalta etsittävä lähtökohtaa myös Työläis- ja talonpoikaisinspektion uudelleenjärjestämiseen. Esitän puolueemme XII edustajakokouksen hyväksyttäväksi seuraavan tätä uudelleenjärjestelyä koskevan suunnitelman, joka perustuu

Keskuskontrollikomissiomme (KKK) omalaatuiseen laajentamiseen.

Puolueemme Keskuskomitean täysistunnot ovat jo osoittaneet pyrkivänsä kehittymään tavallaan korkeimmiksi puoluekonferensseiksi. Täysistuntoja pidetään keskimäärin enintään kerran kahdessa kuukaudessa ja juoksevia tehtäviä, kuten tunnettua, hoitavat KK:n nimissä Politbyroomme, Organisaatiobyroomme, Sihteeristömme j.n.e. Mielestäni meidän on mentävä loppuun saakka tätä tietä, jolle olemme täten lähteneet, ja muutettava KK:n täysistunnot lopullisesti korkeimmiksi puoluekonferensseiksi, jotka kutsutaan koolle kerran kahdessa kuukaudessa ja joihin KKK osallistuu. Ja tämä KKK on alempana mainituin ehdoin yhdistettävä uudelleenjärjestetyn Työläis- ja talonpoikaisinspektion perusosan kanssa.

Kehotan edustajakokousta valitsemaan työläisten ja talonpoikien keskuudesta 75—100 uutta KKK:n jäsentä. Nämä valittavat jäsenet on tarkastettava puoluekannalta samalla tavalla kuin tavalliset KK:n jäsenet, sillä valittavilla pitää olla kaikki KK:n jäsenten oikeudet.

Toisaalta Työläis- ja talonpoikaisinspektio on supistettava 300—400 toimihenkilöä käsittäväksi, jotka on tarkastettu erittäin huolellisesti tunnollisuutensa ja valtiokoneistomme tuntemuksen kannalta ja jotka ovat suorittaneet erikoisen tutkimuksen siitä, missä määrin he tuntevat yleensä töiden ja m.m. hallinnollisen työn, kansliatyön y.m.s. järjestelyn tieteelliset perusteet.

Mielestäni tällainen Työläis- ja talonpoikaisinspektion yhdistäminen KKK:oon tulee olemaan hyödyksi näille molemmille laitoksille. Toisaalta Työläis- ja talonpoikaisinspektio saa siten niin suuren arvovallan, että siitä tulee ainakin meidän Ulkoasiain kansankomissariaattimme veroinen. Toisaalta KK:mme yhdessä KKK:n kanssa lähtee lopullisesti sille korkeimmaksi puoluekonferenssiksi muuttumisen tielle, jolle se oikeastaan on jo lähtenyt ja jota tietä sen on mentävä loppuun saakka pystyäkseen täyttämään tehtävänsä oikein kahdessa suhteessa: *oman* järjestöllisen rakenteensa ja toimintansa suunnitelmallisuuden, tarkoituksenmukaisuuden ja järjestelmällisyyden kannalta sekä siinä suhteessa, että sillä on todella yhteys laajoihin joukkoihin parhaimpien työläistemme ja talonpoikiemme välityksellä.

Aavistan erään vastaväitteen, joka tulee joko suoraan tai välillisesti niistä piireistä, jotka tekevät koneistomme vanhanaikaiseksi, s.o. niiden taholta, jotka kannattavat koneistomme säilyttämistä siinä samassa aivan mahdottomassa ja sopimattomassa muodossa, jollainen se oli ennen vallankumousta ja jollainen se on vielä nytkin (tulkoon sanotuksi, että olemme nyt saaneet historiassa perin harvoin esiintyvän tilaisuuden säätää ne aikamäärät, jotka ovat tarpeen perusteellisten yhteiskunnallisten muutosten suorittamiseksi, ja me näemme nyt selvästi, *mitä* voidaan tehdä viidessä vuodessa ja mihin tarvitaan paljon pitempi aika).

Tämä vastaväite on se, että ehdottamani uudistuksen tuloksena muka syntyisi pelkkää kaaosta. KKK:n jäsenet joutuisivat kuljeksimaan kaikissa virastoissa tietämättä minne, mitä varten ja kenen puoleen heidän on käännyttävä, aiheuttaisivat kaikkialla vain epäjärjestystä häiritsemällä toimihenkilöiden tavanomaista työtä j.n.e. y.m.s.

Luulen, että moisen vastaväitteen ilkeämielinen alkulähde on niin ilmeinen, ettei se kaipaa edes vastausta. On itsestään selvää, että KKK:n puhemiehistön sekä Työläis- ja talonpoikaisinspektion kansankomissaarin ja sen kollegion (ja vastaavissa tapauksissa myös KK:mme Sihteeristön) on tehtävä monia vuosia sitkeästi työtä saadakseen järjestetyksi oikealla tavalla niin kansankomissariaattinsa kuin myös tämän ja KKK:n yhteistyön. Työläis- ja talonpoikaisinspektion kansankomissaari voi mielestäni jäädä kansankomissaariksi (ja hänen pitääkin jäädä siksi), kuten koko kollegiokin, ja johtaa edelleenkin koko Työläis- ja talonpoikaisinspektion toimintaa ja myös kaikkia niitä KKK:n jäseniä, jotka katsotaan „komennetuiksi” hänen käytettävikseen. Ne 300—400 Työläis- ja talonpoikaisinspektion toimihenkilöä, jotka suunnitelmani mukaan jäävät paikoilleen, tulevat toisaalta täyttämään pelkästään sihteerin tehtäviä toisten Työläis- ja talonpoikaisinspektion jäsenten ja KKK:n lisjäsenten apuna, toisaalta heidän pitää olla hyvin päteviä, erittäin koeteltuja, erittäin luotettuja ja saada hyvää palkkaa, että he pääsisivät kokonaan siitä todella onnettomasta (etten sanoisi vieläkin pahemmasta) asemasta, missä Työläis- ja talonpoikaisinspektion virkailija nykyisin on.

Olen varma, että toimihenkilöiden lukumäärän supistaminen mainitsemaani määrään parantaa monin verroin niin Työläis- ja talonpoikaisinspektion työntekijäin kuin koko työnkin laatua ja antaa samalla kansankomissaarille ja kollegion jäsenille mahdollisuuden keskittyä kokonaan työn järjestelyyn ja työn laadun järjestelmälliseen ja jatkuvaan parantamiseen, mikä on työväen ja talonpoikain vallalle ja neuvostojärjestelmällemme niin tuiki tarpeellista.

Luulen myös, että toisaalta Työläis- ja talonpoikaisinspektion kansankomissaarin pitää osittain yhdistää ja osittain koordinoida niitä työn järjestelyn alalla toimivia korkeimpia instituutteja (Työn keskusinstituutti, Työn tieteellisen järjestelyn instituutti j.n.e.), joita meillä tasavallassamme on nyt ainakin 12. Liiallinen samanlaisuus ja siitä johtuva yhdistämispyrkimys on vahingoksi. Päinvastoin tässä suhteessa pitää löytää järkevää ja tarkoituksenmukainen keskitie kaikkien näiden laitosten yhdistämisessä ja asiallisessa erottelussa edellyttäen, että jokainen näistä laitoksista pysyy tietyssä määrässä itsenäisenä.

Epäilemättä myös KKK:me hyötyy tästä uudistuksesta vähintään yhtä paljon kuin Työläis- ja talonpoikaisinspektio, se hyötyy sekä siinä mielessä, että yhteydet joukkoihin lujittuvat, että siinä mielessä, että sen toiminta muodostuu säännöllisemmäksi ja varmemmaksi. Silloin voidaan (ja pitääkin) saattaa voimaan ankarampi ja vastuullisempi järjestys Politbyroon istuntojen valmistelussa, niissä pitää olla läsnä määrätty, joko tietyn ajanjakson tai tietyn järjestelysuunnitelman mukaisesti määräytyvä määrä KKK:n jäseniä.

Työläis- ja talonpoikaisinspektion kansankomissaarin pitää yhdessä KKK:n puhemiehistön kanssa jakaa tehtävät sen jäsenten kesken sen mukaan, velvoitetaanko heidät olemaan läsnä Politbyroon istunnoissa ja tarkastamaan kaikki asiakirjat, jotka tavalla tai toisella tulevat Politbyroon käsiteltäviksi, tai sen mukaan, velvoitetaanko heidät käyttämään osan työajastaan teoreettiseen opiskeluun ja töiden tieteellisen järjestelyn tutkimiseen, taikka sen mukaan, velvoitetaanko heidät ottamaan käytännöllisesti osaa valtiokoneistomme valvontaan ja sen työn parantamiseen, alkaen korkeimmista valtionlaitoksista aina alimpiin paikalliselimiin saakka j.n.e.

Arvelen myös, että sen poliittisen hyödyn lisäksi, mikä koituu siitä, että tämän uudistuksen tuloksena KK:n jäsenet ja KKK:n jäsenet tulevat olemaan monin verroin paremmin selvillä asioista ja paremmin valmistuneita Politbyroon istuntoihin (kaikkien KK:n ja KKK:n jäsenten pitää saada kaikki näitä istuntoja koskevat asiapaperit viimeistään vuorokautta ennen Politbyroon istuntoa, paitsi ehdottoman kiireellisissä tapauksissa, jolloin tarvitaan erikoista järjestystä KK:n ja KKK:n jäsenten tutustuttamiseksi asioihin ja näiden asioiden ratkaisemiseksi), myönteisiin puoliin on luettava myös se, että Keskuskomiteassamme vähenee puhtaasti persoonallisten ja satunnaisten seikkojen vaikutus ja siten heikkenee myös hajaannuksen vaara.

Keskuskomiteamme on muodostunut lujasti keskittyneeksi ja varsin arvovaltaiseksi ryhmäksi, mutta tämän ryhmän toiminnalle ei ole luotu sen arvovaltaa vastaavia edellytyksiä. Ehdottamani uudistus tulisi olemaan tässä avuksi, ja KKK:n jäsenten, joista täytyy olla tietty määrä läsnä jokaisessa Politbyroon istunnossa, pitää muodostua tiiviiksi ryhmäksi, jonka on valvottava „henkilöön katsomatta”, ettei kenenkään arvovalta voisi estää heitä tekemästä kyselyä, tarkastamasta asiapapereita ja yleensäkin pyrkimästä siihen, että he olisivat ehdottomasti selvillä asioista ja että niitä hoidettaisiin aivan oikein.

Meidän Neuvostotasavallassamme yhteiskuntajärjestelmä perustuu tietysti kahden luokan: työläisten ja talonpoikien yhteistoimintaan, johon nyt on määrätyillä ehdoilla päästetty myös „nepmanit”, s.o. porvaristo. Jos näiden luokkien välillä syntyy vakavia luokkaerimielisyyksiä, silloin hajaannus käy kiertämättömäksi, mutta meidän yhteiskuntajärjestelmässämme ei ole ehdotonta perustaa tällaiselle hajaannukselle, ja meidän KK:mme ja KKK:mme samoin kuin koko puolueemmekin perustehtävänä on pitää tarkasti silmällä niitä asianhaaroja, joista saattaa johtua hajaannus, sekä ehkäistä ne, sillä viime kädessä tasavaltamme kohtalo riippuu siitä, seuraavatko talonpoikaisjoukot työväenluokkaa ja pysyvätkö ne uskollisina tämän kanssa tekemälleen liitolle vai antavatko ne „nepmanien”, s.o. uuden porvariston, erottaa ja eristää talonpojat työläisistä. Mitä selvemmin näemme edessämme tämän

kahdenlaisen mahdollisuuden, mitä selvemmin kaikki työläisemme ja talonpoikamme käsittävät sen, sitä enemmän on mahdollisuuksia, että onnistumme välttämään hajoamisen, joka olisi turmioksi Neuvostotasavallalle.

Tammikuun 23 pnä 1923.

*„Pravda” № 16,
tammikuun 25 pnä 1923
Allekirjoitus: N. L e n i n*

*Julkaistaan „Pravda” lehdessä
tekstistä, joka on tarkistettu
pikakirjoitteen mukaan*
